

ΕΝΑ ΘΕΑΜΑ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΔΕΝ ΠΗΓΑΙΝΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ

Τὸν τελευταῖο Μάιο ἀποφασίσαμε ἕνα πρῶτ, ὁ Δουλόγγ κι' ἐγώ, νὰ ἐπιδοθῶμε σὲ παραστάσεις θεατρικῆς γιὰ νὰ κερδίσαμε λεπτά. Ἀφοῦ ἐξασφαλίσουμε τὴ συνδρομὴ τῶν ἠθοποιῶν ποὺ μᾶς χρειαζόνταν γιὰ τὸ τσιρὲν ποὺ θὰ κάναμε, ἀπασχοληθήκαμε σὲν ἐξέτεροι τοῦ ἔργου ποὺ θὰ πρωτοπαίζαμε.

— Ἀς βάλουμε ἕνα δράμα, πρότεινε ὁ Δουλόγγ.
— Ἐνα δράμα... νομίζεις πῶς τὸ κοινὸ ἀγαπᾷ πολὺ τὸ δράμα;
— Ἀς βάλουμε μιὰ τραγωδία.
— Μιὰ τραγωδία; ... Πολλοὶ θάνατοι ἀμαρῶνων τὸ εἶδος αὐτὸ τοῦ ἔργου...

Τέλος ἕστερα ἀπὸ πολλὰς συζητήσεις καταλήξαμε σὲ μιὰ κωμωδία «ἐλαφρῆ»... τοῦ ἐλαφροῦ.
Ἡ Λανὸν ἦταν ὁ πρῶτος σταθμὸς τοῦ ταξειδίου μας. Στὴν πόρτα τοῦ θεάτρου τῆς Ὑπομνηστικῆς αὐτῆς, τὴν 20 Μαΐου ἦταν γραμμένα τὰ ἐξῆς :

Τουρνὲ Δουλόγγ καὶ Δουκούρη.
Ἀπὸ ἀπόψε καὶ ἐπὶ πέντε βραδεῖς
εἰς τὰς 8 1)2

«Ὑπὸ τὰς σημαίας»

κωμωδία εἰς πρόξεις 3 τοῦ Μ. Σιλβέν Κοτινιάκ.

Ἀπὸ καιρὸ ὄνειρευόμεσταν νάχωμε μιὰ βίλλα στὰ περὶχωρα τοῦ Παρισιῦ γιὰ νὰ κερδίσαμε τὰ γηραιὰ μᾶς μὲ καλοπέρας καὶ τεμπιλιά.

Θάρστανε ἐπιτέλους ἡ ὥρα νὰ πραγματοποιήσουμε τὰ ὄνειρά μας ἢ θὰ χάναμε καὶ τὰ λίγα λεπτὰ ποὺ εἴχαμε διαθέσει στὴν ἐπιχείρησιν αὐτήν; Ἀ! ἐλίπιδες, μᾶς δὲν ἄργησαν νὰ καθορισθῶν. Στῆς 8 1)2 τὴν στιγμὴν ποὺ ἠφάνετο ἡ αὐλαία, δὲν ἔμενε οὐτε μιὰ θεοὺς ἀδεια. Τὸ θέατρο ἦταν γεμῆτο.

Ὅλο τὸ διάστημα ποὺ οἱ ἠθοποιοὶ ἐπαίξαν τὴν πρῶτη πράξι, ὁ Δουλόγγ κι' ἐγώ καταμετροῦσαμε, στὸν προθάλαμο τοῦ θεάτρου τὰ εἰσιτήρια καὶ κάναμε ὑπολογισμοὺς.

— Ὅθι πλουτίσαμε.
— Καλὴ ἔμπνευσι εἴχαμε νὰ γίνωμε ἡμπεροσόριοι! 600 φράγκα εἰσπραξί! ... Δὲν ἔπαρχει λόγος οἱ εἰσπράξεις αὐτοῦ μεθῆριο καὶ ὄλες τῆς ἄλλης μέρας νὰ μὴν εἶνε ἰδίως ἂν ὄχι καὶ περισσοτέρες.

Ἀκούσαμε μαζεμένα χειροκροτήματα στὴν σάλα. Ἡ Α' πράξι εἶχε τελειώσει. Πήραμε ὁ καθένας μᾶς ἀπὸ μερικὲς ἐπιστροφές γιὰ τὸ διὰλειμμα καὶ ἐτοιμαστῆκαμε νάτις μοιράσωμε.

Ἐνας χονδρὸς κύριος - πολὺ καθῶς πρέπει καὶ παρασημοφορημένος - δὲν ἄργησε νὰ προβλῆ σέβροντας μαζὺ τοῦ μιὰ κυρία... Μὲ ἕνα κίνημα καὶ οἱ δύο μᾶς, ὁ Δουλόγγ, κι' ἐγώ, τοῦ προσφέραμε τὴν ἐπιστροφή.

Ὁ χονδρὸς κύριος μᾶς ἐσπρωξε τὰ χέρια καὶ μᾶς κῆταξε αὐστηρῶς.

— Φιλάξτε τα, κύριοι, φάναξε.
— Μὰ εἶνε ποῦ... μουρμουροῖσάμε μὲ ἕνα ἀξίεραστο χαμόγελο... σὲ λίγο... γιὰ νὰ ἐπιστρέψετε...

— Γιὰ νὰ ἐπιστρέψωμε! Φαντάζεθε πῶς θάχα τὴν ἡμονιὰ νάκοῦν γιὰ πολλὰ ὥρα τέτοιες ἀνδίες... Εἰδοποιῶν τὸν κόσμο, κύριοι, τὴ διάβολε! ... Δὲν ξέρω ἂν οἱ Παρισιῶνοι παραδέχονται νὰ πηγαίνουν μὲ τῆς γυναίκες τους σὲ τέτοιους εἰδους θεάματα, ἐγὼ ὅμως ὁ Δουρᾶν - Μαθὶδ συμβολαιογράφος τῆς Λανὸν σὰς τὸ δηλῶ καθαρά, τὸ «Ὑπὸ τὰς σημαίας» δὲν εἶνε ἔργον ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ πᾶρ μιὰ τίμια γυναίκα... Ἐλα, Ἰουλίττα, ἔλα...

Εἶμασταν ἔτοιμοι γὰ ὄσοῦμεν τὴν ἀπάντησι στὸν κ. Μαθὶδ, ὅταν ἕνας κύριος ἠρπᾶς, ἀδύνατος, παρασημοφορημένος ἢ αὐτὸς σονοδεύμενος ἀπὸ μιὰ κυρία μᾶς διέκοψε:

— Ἄ! εἶμαι πολὺ ἐχαριστημένος ποὺ κάνω τὴν γνωριμίαν σας, κύριοι διευθύνται τοῦ Τουρνὲ! ... Ὁραῖο θέαμα! Δὲν ντρέπεσθε νὰ δίνετε χωρὶς; γὰ εἰδοποιεῖτε, ἕνα ἔργον γιὰ τὸ ὁποῖον μποροῦνε νὰ κοκκινίσῃ ἕνα σὴνταγμα; Δὲν ξέρω τί μὲ βασίζη νὰ σὰς κολλήσω τὸ χέρι μου στὰ μούτρα ἢ τὸ πόδι μου ἀλλοῦ! ... Ἄν εἰσθε τόσο ζῶα ὥστε νὰ μὴν τὸ καταλαβαίνετε, σὰς τὸ λέω ἐγὼ στρατηγὸς Σαμπροκλέρ. Τὸ «Ὑπὸ τὰς σημαίας» δὲν εἶνε ἔργον ποὺ μπορεῖ νὰ ὀδηγήσῃ κανεὶς μιὰ τίμια γυναίκα... Ἐλα, Ἰωσφίνα, ἔλα...

Ἐστερα ἀπὸ τὴν ἐξουσία, ὁ στρατὸς... Τὸ νέο ἐπισηδίο αὐτὸ μᾶς ἀνησύχησε. Προτοῦ συνέλθωμε ἀπὸ τῆς βροσιῆς τοῦ στρατοῦ, ἀναριθμητοὶ κύριοι, μεγάλοι, μικροί, ξανθοί, μελαχρῶνοι - ὄλοι ὅπως πρέπει, - εἰσήλασαν στὸν προθάλαμο, σέβροντας καὶ τῆς νιμάες τους.

Μᾶς εἶπαν ἀργόκοι, χυδαῖους, δηλώνοντας συγχρόνως καὶ τὰ ὄνομά τούς. Ὁ κ. Τριβῶ, Πρόεδρος Δικαστηρίου, ὁ κ. Γκροσφρὲ, δικηγόρος, ὁ συνταγματάρχης Κολὴν, ὁ λοχαγὸς

Καίσαρ, κ.τ.λ. Κι' αὐτὲς ἡ κυρίες ὀρκίστηκαν νὰ μὴ ξαναπατήσουν.

Κατὰ τὸ διάστημα ποῦ, μπροστὰ σὲ μιὰ σάλα ἀδεια, οἱ καλλιτέχναι ἐπαίξαν τὴν δευτέρη καὶ τρίτην πράξι τοῦ «Ὑπὸ τὰς σημαίας», μέγαμε ὁ Δουλόγγ κι' ἐγὼ κρυμμένοι στὸν προθάλαμο ἀπάνω σὲ ἕνα θρανίον, κλαίοντες τὴν τύχη μᾶς.

— Καταστραφήκαμε!
— Γιατί, Θεέ μου, νὰ μὴ βάλωμε ἕνα οἰονόηποτε ἄλλο ἔργον, μιὰ ὀπερέττα, μιὰ τραγωδία; Τώρα δλοὶ αὐτοὶ θὰ βροῦνε ἐξῆς καὶ θὰ ποῦνε ἕνα σωρὸ εἰς βάρος μας. Ὅστε αἰθριο, ὅστε μεθῆριο, ὅστε ποτὲ δὲ θὰ πιδώωμε δεκάρα.

Ὅταν γυρίσαμε στὸ ξενοδοχεῖο ἀρχίσαμε τῆς γρίνιας, ἀναμεταξύ μᾶς... «Σὺ φταίω, ἐγὼ φταίω...» ὅλη τὴν νύχτα ἀλλήλοβριζόμεσθε. Τὴν ἄλλη μέρα πῆγαμε ἀργά, στῆς 10 καὶ εἶχε ἀρχίσει ἡ δευτέρη πράξις.

Ἐσπρώξαμε τὴν πόρτα τῆς σάλας. Μὲ ποιὲς λέξεις νὰ περιγράψωμε τὴν ἐκπληξὴ ποὺ δοκιμάσαμε; Ἀπὸ πάνω ἕως κάτω, ἢ πλατεῖα, τὰ θεωρεῖα, ὁ διάδρομος, ὅλα ἦταν γεμᾶτα κόσμο. Ὅστε θεοὺς γιὰ νὰ σταθῇ κανεὶς ὀρθοῦ δὲν ὑπῆρχε.

Ἡ ἐκπληξὴ μᾶς ἔφθασε στὸν ὕψιστο βαθμὸ, ὅταν, πίσω ἀπὸ τὴν γυλίαν ἐνὸς θεωρείου, πρὸς τὰ δεξιά, εἶδαμε ἕνα πρόσωπο ποὺ τὰ χαρακτηριστικὰ του δὲν ἦταν φαινόμενα ἀγνωστα.

— Πές μᾶς, σὲ παρακαλῶ σὺ ποῦ εἶσαι ἀπὸ δῶ, εἶπαμε στὸν ἔμπορο τῶν προγραμμάτων... ἔκεινος ὁ κύριος μὲ τὸ παρῶνο, ὁ χονδρὸς ποὺ ἔχει τὸ θεωρεῖον αὐτὸ πρὸς τὰ δεξιά δὲν εἶνε ὁ Δουρᾶν - Μαθὶδ ὁ συμβολαιογράφος;
— Μάλιστα, κύριοι.

Ὁ κ. Δ. Μαθὶδ ποῦ, ἔδειξε κατὰ τὴν χθεσινὴ παράστασι τὸσον περιφρόνησι, βρισκότανε καὶ πάλι ἀπόψε στὴν σάλα...

— Καὶ ἡ Κυρία... ἡ Κυρία ποῦ εἶνε κομμμένη μέσα στὸ θεωρεῖο του, ποῦ εἶνε; Εἶνε ἡ Κα Μαθὶδ, δὲν εἶνε ἔτσι; Καὶ ὅμως ὁ κύριος αὐτὸς γῆς ἀκόμα ἔβραβωνε πῶς τὸ «Ὑπὸ τὰς σημαίας» εἶνε ἕνα θεῆμα στὸ ὁποῖον ἀποφθεύγει κανεὶς νὰ πᾶρ τὴν γυναίκα του! ...

Ὁ ἔμπορος τῶν προγραμμάτων, ἀφοῦ ἔβραβιώθηκε πρῶτα πῶς δὲν μποροῦσε νὰ τὸν ἀκούσῃ κανεὶς ἄλλος, χαμογέλασε καὶ εἶπε σιγὰ σιγὰ...

— Ὅχι, κύριοι, δὲν εἶνε ἡ κ. Δουρᾶν. Εἶνε ἡ κ. Ἰωσφίνα, ἡ γυναίκα τοῦ στρατηγῶ.

Ὁ Δουλόγγ ἐκείνη τὴ στιγμὴν μὲ τράβηξε ἀπὸ τὸ μανίκι.
— Κῆταξε ἀδὶπὸν σὲ παρακαλῶ, κῆταξε ἐκεῖ... σ' ἔκεινο τὸ θεωρεῖο ἀριστέρῳ... ποῦ φαίνεται πῶς εἶνε ὁ στρατηγῶ.

— Ναι ὁ στρατηγῶς εἶνε, μουρμουροῖσε ὁ ἔμπορος τῶν προγραμμάτων, ὁ κύριος δὲν ἀπατάται.

Χαμογέλασε λίγο καὶ ξανάπε. Ἀποκολλητικὴ μάστιχα νὰ πᾶρ στὴ θέσι του χωρὶς νὰ τὸν γυναικα τοῦ δικολάβου.

Γιὰ νὰ φανῇ ἀρεστὸς ὁ ἔμπορος τῶν προγραμμάτων ἐξακολούθησε.

— Αἱ πληροφορίες ποῦ σὰς ἔδωσα, ὡς φαίνεται σὰς ἐνδιαφρόνουν. Ἐ! καλὰ. Ἀς ἐξακολουθήσωμε, ἂν θέλετε νὰ ριζώωμε μιὰ ματιὰ σ' ὅλη τὴν σάλα. Στὸ θεωρεῖον ἔχετε τὸν κ. Τροῦς μὲ τὴν κ. Κονταυμασιὸν τὴν γυναίκα τοῦ δικηγόρου, στὸ θεωρεῖον 3 τὸν κ. Γκροσφρὲ μὲ τὴν κ. Κολὴν, τὴν γυναίκα τοῦ συνταγματάρχου, στὸ 5 τὸν λοχαγὸν Καίσαρα μὲ τὴν κ. Ἰουλίαν Μαθὶδ, τὴν γυναίκα τοῦ συμβολαιογράφου, στὸ 9 ἔχετε...

Ραγδαῖα χειροκροτήματα ποὺ ἐχαιρέτιον ἕνα μιζήρισμα ποὺ ἀναιδῆς ἀπὸ τὰ προηγουμένα, ἔκοψαν στὴ μέση τὴν ὀμιλίαν τοῦ ἔμπροσιν τῶν προγραμμάτων.

Μετάφρ. Διεν. Ν. Καλλάκη

Στὸ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ», προσεχέστατα

Πῶς δηλητηριάζεται ἡ ἀνθρωπότης. Ἡ κοκαΐνη, ἡ μορφίνη, τὸ ὀπιον! Ἡ ἱστορία τῶν δηλητηριῶν. Ἡ χρῆσις των. Τί γίνεται στὴν Εὐρώπῃ καὶ στὰς Ἀθήνας κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Καὶ ποῦ θὰ σὰς καταλήξῃ, θὰ σὰς συναγκάσῃ.

Κι' αὐτὲς ἡ κυρίες ὀρκίστηκαν νὰ μὴ ξαναπατήσουν.